

[Fibiger.]

hvad Grunden er, men der er jo altid en Del Mennesker, som er misfornøjede med de eksisterende politiske Partier, og naar der saa kommer noget nyt, saaledes som Retsforbundet, der vifter med, at de vil indføre Skattefrihed, eller at i hvert Fald kun *noogle* Mennesker skal betale Skat, ja, saa forstaar man, at en hel Del Mennesker tiltales af de udmærkede Tilstande, man saaledes op-ruller for dem; de forstaar ikke ret meget af det hele, men de synes altsaa, det kunde være godt at prøve noget nyt. Jeg er derfor vel tilfreds med, at vi har faaet Retsforbundets Forslag frem til Drøftelse, saa at det kan komme til almindelig Kundskab, hvordan det i Virkeligheden hænger sammen med det, der foreslaas, nemlig at det med et mildt Ord kan siges at være meget luftigt. Naar det kan paavises, saaledes som den højtærede Indenrigsminister gjorde det i Gaar, at der et Sted er en Fejlregning paa 75 Mill. Kr., at der et andet Sted er faldet 40 Mill. Kr. ud og et tredie Sted noget lignende, forstaar man jo, at den hele Beregning ingen Steder hører hjemme, og at alle de Goder, man har viftet med, slet ikke kan skaffes til Veje.

Af de Udtalelser, der er faldet fra de forskellige Ordførere, der havde Ordet i Gaar, altsaa baade fra Venstre og Socialdemokratiet og den højtærede Indenrigsminister fra radikal Side, har jeg faaet det Indtryk, at man er blevet noget betænkelig nu, da man har set, hvad det kan føre til, hvis Grundskyld indføres fuldt ud. Man har derfor villet tage lidt haandfast paa Spørgsmaalet og har villet bremse op, for at ikke den Sten, der blev sat i Gang, da vi fik den første Grundskyldslov i 1922 og den udvidede Lov i 1926, skulde rulle alt for stærkt, og at det skulde ende med noget saadant, som Retsforbundet her har foreslaaet, thi man vilde dog ikke risikere, at Samfundet skulde komme ud for noget i den Retning. Men det er altid vanskeligt at standse en een Gang paabegyndt Bevægelse, ogsaa Grundskyldens Videreførelse, og derfor, kan jeg godt sige, har vi fra konservativ Side, straks da man begyndte med at indføre Grundskyld, sagt: stop, det ønsker vi ikke at være med til. Selv om det, vi fik gennemført i 1922 og ogsaa i 1926 i og for sig ikke har betydet saa forfærdelig meget, saa var vi klar over, at en Gang begyndt vilde det være vanskeligt at standse. Der har fra Tid til anden fra forskellige Sider været fremsat Krav om, at Systemet skulde udvides, og det har man ikke kunnet staa imod, og har derfor Gang paa Gang fremsat Forslag, som

viste, at man vilde gaa videre. Men gennem det her foreliggende Lovforslag har man faaet at se, at det, der her er foreslaaet, dog vilde føre for vidt, og saa vil man alligevel bremse op og prøve paa at standse den Sten, som er begyndt at rulle, selv om saavel den socialdemokratiske Ordfører (Lundberg) som den højtærede Indenrigsminister har udtalt, at selvfølgelig vil man fra de to Partiers Side være med til at videreføre Grundskylden — ja, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var endogsaa inde paa at vise, at det egentlig var Socialdemokratiet, der havde ført denne Tanke frem, og fra radikal Side vil man ogsaa gerne have Æren derfor. Da de to Partier har været saa stærkt fremme, forstaar jeg jo, at man fra Partiet Venstres Side heller ikke har kunnet holde sig tilbage, for der kunde jo ogsaa være forskellige Vælgerinteresser der, og derfor er Partiet gaet ind for Tanken. Men nu ser Partiet alligevel, at dette fører for vidt, og det siger: nej, saa vidt vil vi i hvert Tilfælde ikke, noget videre end nu maaske, men ikke saa vidt. Der er en Gradsforskel paa Socialdemokratiet og de Radikale, men Venstre har jo nu i Aar, da vi havde Regeringsforslaget om Grundskyld til Behandling, vist, at de paa det nuværende Tidspunkt i hvert Tilfælde ikke vilde længere, hverken med Grundskyld eller med Værdistigningsskyld. Men Retsforbundet indtager jo en Særstilling paa dette Punkt; ved enhver Lejlighed, naar vi har Forslag til Behandling, det være sig om sociale Love, om Beskæftigelsesspørgsmaal eller hvad det nu kan være, kommer Partiet altid tilbage til, at naar blot man kunde faa indført Grundskyld, saa vilde alle disse Spørgsmaal være klaret. Det er blevet saadan en Slags Religion for Partiet, og det mener, at saa længe der ikke er indført Grundskyld i Danmark, bliver Tilstanden ikke god her i Landet. Det er ligefrem blevet en fiks Idé hos disse Mennesker, de kredser om denne Tanke, ser Syner overalt og tror, at blot den Smule Grundskyld, der allerede er indført, har haft betydelig Virkning.

Jeg tillod mig ved Behandlingen af Regeringsforslaget om Grundskyld lige før Jul at oplæse en lille Notits, der havde staaet i Grundskyldsbladet, fra et Foredrag i Wien om de heldige Virkninger, som den Smule Grundskyld, der er indført her i Danmark, havde haft baade paa Foldudbyttet, Priserne, Boligforholdene og saa fremdeles. Jeg skal ikke gentage denne Oplæsning, jeg tror, den er i frisk Erindring hos ærede Medlemmer, der var til Stede den Gang, det var en virkelig morsom